

Ігор Качуровський

У СВИНЯЧОМУ ЦАРСТВІ

Мюнхен 1997

К а с у р о в с к и й , I g o r :
Im Reich der Wildschweine
Fotos: Lidia Kriukow

Текст: Ігор Качуровський
Фото: Лідія Крюкова
САМВИДАВ.

Druck / друк: Lorenz Offsetdruck
München / Мюнхен 1997

На волі, у своїй країні,
Живуть щасливо дикі свині:
Чи на поляні, чи в гаю -

Вони тут скрізь як у раю.
А щоб були міцні та дужі
Іще й купаються в калюжі.

Як монумент стоїть старий Іклан.
Він над свинячим стадом цар і пан.
Йому багато літ, щетина сива,
Та ікла ще міцні і буйна грива.

А там, у гущині,
Смугастенькі малята:
Свинячі немовлята,
І віку їм - три дні.

Погляньте, як слухняні діти
Лягають чемно, всі рядком,
Щоб мама їх причепурити
Могла гарненько язиком.

За сіткою - компанія завзята:
Вже підросли веселі поросята.
Вони чистісінькі навдивовижу
І з наших рук беруть гарненько їжу.

Камінні брили у траві ...
Та бачу: брили ті - живі !
Ось ворухнулася трава,

Звелась вухата голова,
І всі схопилися нараз,
І ціле стадо мчить до нас ...

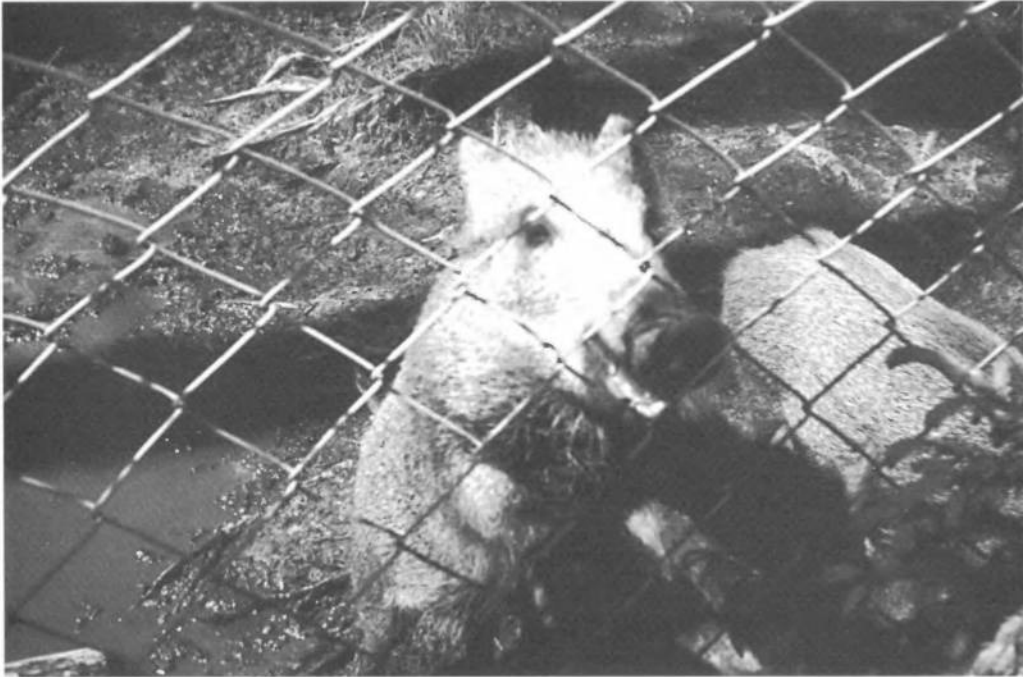

Цей підсвинок такий щасливий,
Бо має жолуді і сливи,
А хтось гостинця принесе -
Тоді радіє над усе!

Ця невеличка свинка -
скромна й мила,
А стадові чомусь не
догодила.
Вона не знає, в чім
її вина,
Що кожне хоче дати
штурхана
(Чи людська, чи
свиняча то громада,
Та скрізь однакові
закони стада...),
Тож даємо їй їжу
крадькома,
Тоді, як інших
поблизу нема.

Сміються коні і дельфіни,
Мавпи регочуть без причини,
Часом сміються мудрі пси
(За усміх - душу віддаси),
А я радію, як побачу
Відверту усмішку свинячу.

